

Kázání Petra Pivoňky

Evangelický kostel Zlín, neděle 22. 10. 2017

Filipským 4 (4–9):

Radujte se v Pánu vždycky; znovu říkám: Radujte se!

Všichni lidé ať znají vaši vlídnost. Pán je blízko.

O nic nemějte starost, ale za všechno se modlete. O své potřeby prostě s vděčností Boha, a Boží pokoj přesahující všechno chápání bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.

Závěrem, bratři, cokoli je pravdivé, ušlechtilé, spravedlivé, čisté, milé, cokoli má dobrou pověst, je-li nějaká ctnost a nějaká chvála – o tom přemýšlejte.

Čemu jste se naučili a přijali, co jste slyšeli a viděli na mně, to dělejte a Bůh pokoje bude s vámi.

Sestry a bratři,

přiznám se, že jsem tento text vybral pro tuto neděli záměrně. Myslel jsem na něj už dříve, ale právě teď mi přijde pro nás příhodný.

Svět v době apoštola Pavla nebyl lepší. Ani politicko-společenská situace nebyla lepší a jednodušší. Ani vláda, která ho uvrhla do vězení pro jeho víru a svobodu slova nebyla rozhodně lepší než ta, která nás tu čeká. A přece Pavel z vězení povzbuzuje své milé spolukřesťany k radosti v Pánu, k mírnosti, k neustaranosti a k vděčnosti. Nestěžuje si zklamaně, že všechno je prohnilé, zkorumpované, lživé, že to nestojí za nic. Naopak dodává: Konečně bratři, přemýšlejte o všem, co je pravdivé, čestné, spravedlivé, čisté, cokoli je hodné lásky, co má dobrou pověst, co se považuje za ctnost a co sklízí pochvalu.

Tak si nejprve všimněte, vzkazuje Pavel i nám, že tyhle krásné, dobré hodnoty jsou. Děje se to a právě i mimo církev! Ano, i v tomhle prostředí, kde lze ukázat na tolik špatného. I v této politické situaci, která teď po volbách nastává a nikdo

neví, jak se dohodnou a jaký bude další vývoj v naší zemi i navenek – je to, je to možné najít, všimnout si toho, přemýšlet o tom, upozorňovat na to.

A právě to máme jako křesťané dělat. Ne se uzavírat do církve, do sborového a kostelního prostředí, a na svět okolo hledět kysele, s odkazem, že přece i z Bible slyšíme, že svět ve zlém leží. A jestli se někde něco dobrého, čestného pravdivého urodí, tak je to snad jen v církvi, mezi námi, a to ještě jako šafránu. Apoštol Pavel vede své bratry a sestry ve víře k jinému pohledu a směřování. Přiznávám, že to potřebuji sám slyšet. A myslím, že to všichni křesťané potřebují slyšet. Protože taky mám ten sklon někdy, že jsem otrávený ze světa okolo, z prostředí, v němž žijeme, a spíš mívám pak tendenci se uzavřít od toho zkaženého světa kolem, než, že bych – jak vyzývá Pavel – přemýšlel o tom, kde je cokoli pravdivého, čestného...

O tom je totiž třeba přemýšlet. My křesťané máme přemýšlet nejen o sobě a o své víře a zbožnosti a o svém sboru a co s tím vším. Ale máme přemýšlet o všem, co se kdekoli, právě mimo kostelový prostor, děje pravdivého, čestného, atd. zkrátka o všem, co lidem společně opravdu prospívá. A máme o tom přemýšlet ne proto, abychom si o tom udělali vlastní názor a zorientovali se. Přemýšlet o tom všem máme, abychom právě tohle kladné, dobré, pravdivé, nadějně, hodnotné objevovali a upozorňovali na to, pozdravovali to a ukazovali na to.

A to je právě taky role a poslání nás, milí křesťané. Tím se máme lišit od všeho, co se ukazuje jako falešné, lživé, nepoctivé, nečestné, arogantní, prospěchářské, co je hodno opovržení a odsouzení, a často to naopak prochází. Vy, křesťané, se tímhle vůbec nezabývejte. O tom nepřemýšlejte. To je ztráta času a energie. Protože my máme naopak přemýšlet a hledat a objevovat vše co, je pravdivé... A to nejen kvůli sobě, abychom my byli v pohodě. A už vůbec ne, abychom si něco namlouvali nebo barvili na růžovo. Ale abychom tím všechno to pravdivé a dobré objevovali a upozorňovali na to a tím to podporovali a sloužili tím druhým. Abychom přispívali k šíření dobré mysli, pozitivní atmosféry a naděje.

Protože to všechno, o čem máme přemýšlet, je vlastně taky Boží. Všechno pravdivé je přece Boží. Vše spravedlivé je Boží. Všechno čisté taky. I když se to neurodí jen v církvi. Ale ono se to rodí i jinde mezi lidmi a skrze různé lidi. Ale je to taky ovoce Ducha svatého. Ovoce Božího království. Toho si budme vědomi, o tom všem přemýšlejte. To hledejte. Na to upozorňujte. To, co tady Pavel říká, je moc důležité v celém Novém zákoně, pro nás křesťany v první řadě. Protože to

je vlastně jakási aktualizace Ježíšovy klíčové výzvy: Hledejte především Boží království a jeho spravedlnost...

A tak, o tom, milí bratři a sestry, i nadále přemýšlejme a na to i nadále dbejme, ať vládne Andrej nebo někdo jiný. Tahle výzva je pro vás ostatně právě teď nově aktuální. Protože i v téhle dnešní situaci můžete nacházet dost toho co je pravdivé, opravdové, spolehlivé. Čestné, spravedlivé a čisté. Jen si s tím musíme dát práci, abychom to zjistili. A to se mnoha lidem, třeba i z pochopitelných důvodů nechce: přemýšlet, hledat, dát si práci s tím vším, co je pravdivé. Ale proto pak je tolik lidí ochotno naslouchat populistům a nechat se krmit šťavnatými polopravdami. Vy, křesťané, máte patřit k těm, kteří si dávají tu práci. Nejen kvůli sobě.

Ale už honem zpátky k dnešnímu biblickému slovu. Asi nám přijde divné, když Pavel v závěru píše: **Čemu jste se u mne naučili, co jste přijali a uslyšeli i spatřili, to číňte.** Dávat sebe za příklad? Ani svým dětem, natož pak sboru. Je fakt, že nejsme apoštol Pavel. Ale i tak. Zkusme to pochopit třeba tak, že Pavel vnímal, jak moc potřebují křesťané ve své době takových jasných napodobování hodných příkladů. Jak moc je totiž těch odstrašujících a zavádějících. Tehdy i dnes. A proto, i tom přemýšlejme, sestry a bratři, kde jsou ty napodobováníhodné příklady, nejen v církvi, ale i ve společnosti, života pravdivého, čestného. A snad se shodneme, že Pavel mezi ně patří. Vždyť taky otevřeně dokázal přiznat své slabosti i svou ubohost.

A Bůh pokoje bude s vámi. Všimněme si: zní to v těch devíti verších čtvrté kapitoly Filipským dvakrát, A ani v jednom případě to není jen zaslíbení a požehnání. Ale právě taky jako důsledek určitého našeho přístupu a jednání. Když se ničím nenecháte vyvést z míry a z mírnosti, protože věříte, že Pán všech pánů a vládců je blízko. Když budete neustaraní a neutrápení, protože se můžete modlit a vše předkládat Bohu. A když budete za všech okolností vděční, můžete věřit, že pokoj Boží, nad naše pomyslení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši. A podobně: Když si dáte tu práci a budete přemýšlet o všem co je pravdivé, čestné, spravedlivé, čisté, hodné lásky, co je dobré pověsti, co se považuje za ctnost a chvály hodné, a když se budete o to snažit v křesťanském stylu života podle následováníhodných příkladů, Pavla i jiných, Bůh pokoje bude s vámi. Z jeho milosti, lásky a věrnosti. Ale taky že se přizná k vašemu jednání, které k pokoji směřuje.

A tak: k tomu jsme tu my křesťané, právě v této chvíli, v této situaci povolební, v této zemi, v tomto městě. Ne jako ti, kteří se přidají k šíření zklamání, otrávenosti, skepse, pomluv, nervozity a obav z toho, jak to tady je, jak to dopadlo a kam to všechno povede. Nýbrž abychom i teď, právě teď a nadále přemýšleli o všem dobrém, které se kde děje, oceňovali to, upozorňovali na to a usilovali žít dál podle křesťanských vzorů. A Pak nás nikdo nesvede od víry, že Bůh pokoje bude s námi.

Modleme se:

Pokorně vyznáváme před Tebou, nebeský Otče, že jsme zhřešili myšlenkami, slovy, činy i nekonáním. Nejprve každý v tichosti.

Tichá chvíle

Otče nebeský, sami se nemůžeme ze svých hříchů vykoupit. Naději hledáme jen ve Tvém nekončícím milosrdenství a toužíme po milosti a odpuštění pro tvou obět smíření, Pane Ježíši.

Daruj nám nové společenství s Tebou a spolu navzájem.

O to společně prosme Pána slovy „Pane, smiluj se nad námi!“

S: Pane, smiluj se nad námi!

Smíme upokojit svá svědomí a přijmout za svá **slova milosti: *Ale Bůh, bohatý v milosrdenství, z velké lásky, již si nás zamiloval, probudil nás k životu spolu s Kristem, když jsme byli mrtvi pro své hříchy. Milostí jste spaseni.*** Amen.